

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ 16

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΤΟ Νο 1
ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
ΤΩΝ ΝΕΥ ΥΟΡΚ ΤΙΜΕΣ

Τζεφ Κίνι

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΤΖΕΦ ΚΙΝΙ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ

1. ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΓΚΡΕΓΚ ΧΕΦΛΙ	9. ΘΑ ΠΑΕΙ ΜΑΚΡΙΑ Η ΒΑΛΙΤΣΑ;
2. Ο ΡΟΝΤΡΙΚ ΔΕΝ ΠΑΙΖΕΤΑΙ!	10. ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙΡΟ
3. ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΞΕΧΕΙΛΙΣΕ	11. ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΑ
4. ΣΚΥΛΙΣΙΑ ΖΩΗ	12. Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ
5. Η ΣΚΛΗΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ	13. ΑΔΕΣΠΟΤΕΣ ΧΙΟΝΟΜΠΑΛΕΣ
6. ΜΕΡΕΣ ΠΑΝΙΚΟΥ	14. ΚΑΚΟΣ ΧΑΜΟΣ
7. ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΤΡΙΤΟΣ ΔΕ ΧΩΡΕΙ	15. ΣΤΑ ΒΑΘΙΑ
8. ΤΡΕΛΗ ΓΚΑΝΤΕΜΙΑ	16. ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

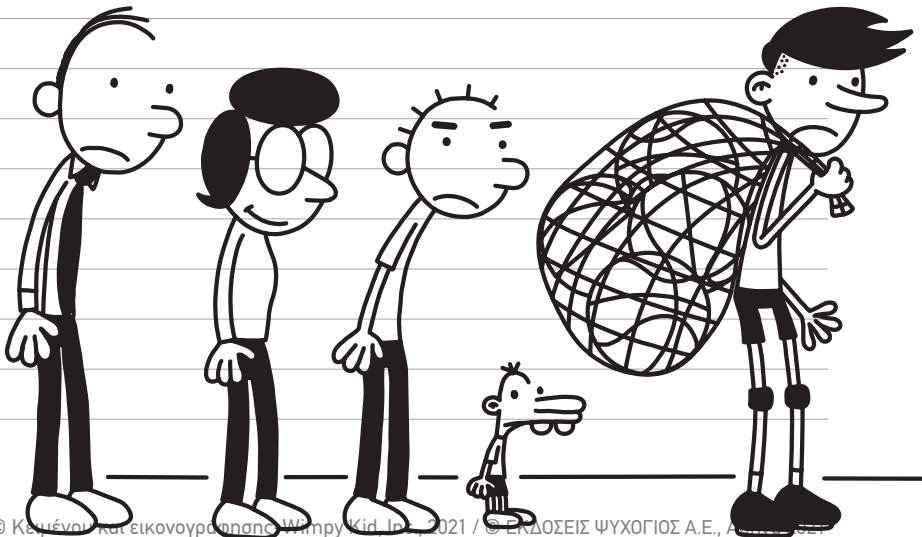
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΦΤΙΑΞΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΠΩΣ ΓΥΡΙΣΤΗΚΕ Η ΤΑΙΝΙΑ

ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ, 2014

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ -

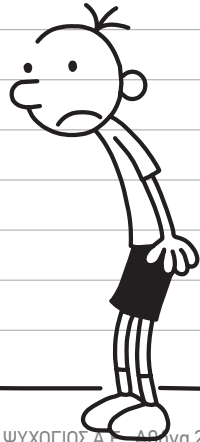
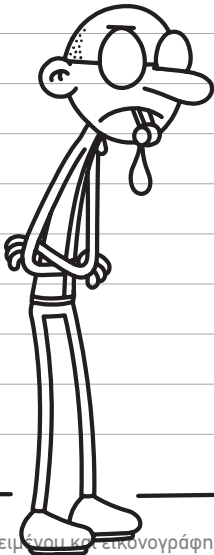
ΠΩΣ ΓΥΡΙΣΤΗΚΕ Η ΤΑΙΝΙΑ «ΘΑ ΠΑΕΙ ΜΑΚΡΙΑ Η ΒΑΛΙΤΣΑ;»

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ¹⁶

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Μεγάλη ευκαιρία**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Big Shot

Από τις Εκδόσεις Amulet Books, Νέα Υόρκη 2021

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jeff Kinney

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πετρούλα Γαβριηλίδου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Jeff Kinney

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Jeff Kinney και Brenda E. Angelilli

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Κειμένου και εικονογράφησης: Wimpy Kid, Inc., 2021

DIARY OF A WIMPY KID., WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ and

the design of the book's cover are trademarks and trade dress of Wimpy Kid, Inc.

All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2021

Οι Λαχανοροκάδες στη σελίδα 54 είναι ευγενική παραχώρηση του Daryl Enos που τους σχεδίασε.

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2021

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-4022-4

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-4023-1

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ενός
Σπαθίκλα¹⁶

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Τζεφ Κίνι

Μετάφραση: Πετρούλα Γαβριλίδου

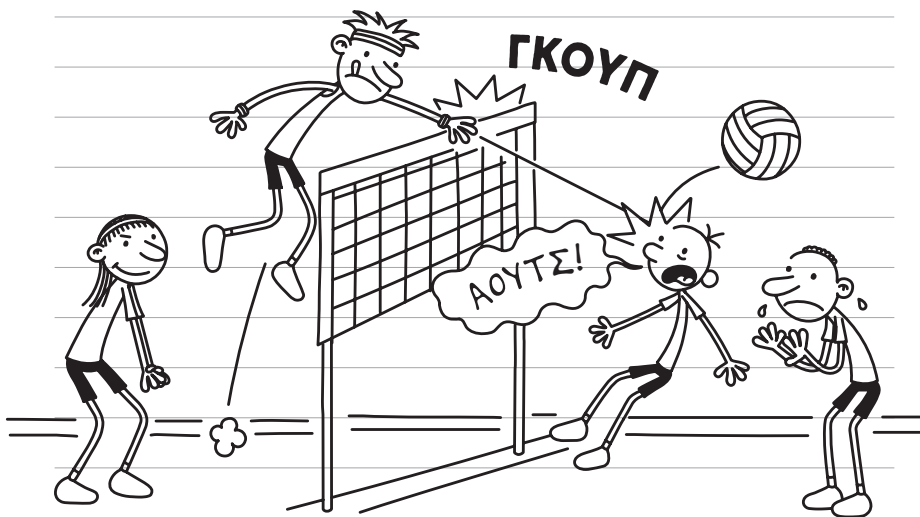
ΣΤΟΥΣ ΓΟΥΪΛ ΚΑΙ ΓΚΡΑΝΤ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Δευτέρα

Έχω ακούσει ότι οι αθλητές γεννιούνται με ειδικά γονίδια που τους κάνουν καλούς στα αθλήματα. Λοιπόν, όποια κι αν είναι αυτά τα γονίδια, εγώ μάλλον γεννήθηκα ΧΩΡΙΣ αυτά.

Η μαμά λέει συνέχεια ότι όποιος είναι μέλος μιας ομάδας έχει έναν σημαντικό ρόλο να παίξει. Αλλά, απ' ό,τι φαίνεται, όταν πρόκειται για κάτι αθλητικό, ο δικός μου ρόλος είναι να κάνω όλους τους ΑΛΛΟΥΣ να δείχνουν καλοί.

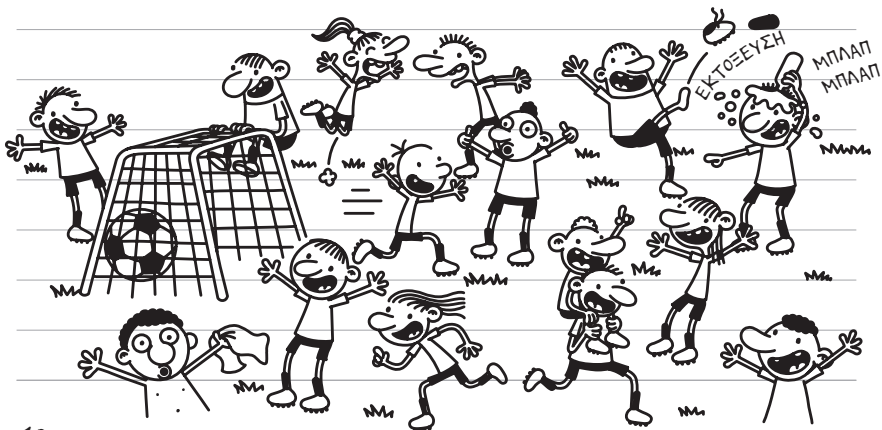

Σε αυτό το σημείο της ζωής μου είμαι αρκετά σίγουρος ότι δε θα γίνω επαγγελματίας αθλητής όταν μεγαλώσω. Οπότε ανακοινώνω επίσημα την απόσυρσή μου.

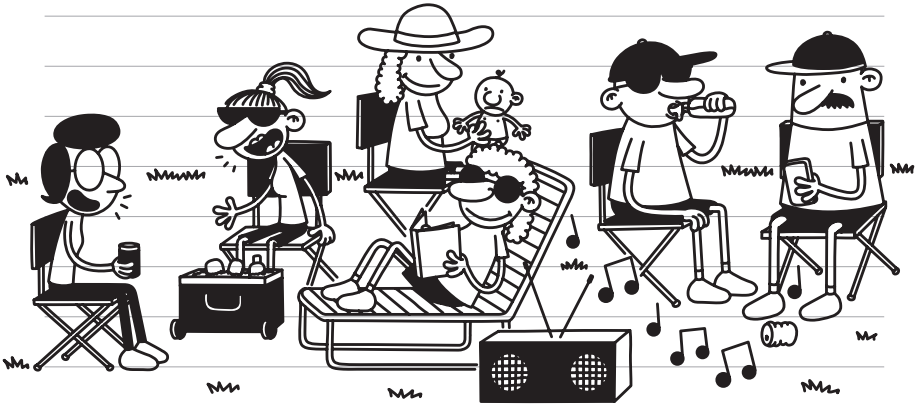
Το τρελό είναι ότι παλιά μου ΑΡΕΣΕ ο αθλητισμός. Αλλά μιλάμε για όταν ήμουν στον παιδικό σταθμό, τότε που η γυμναστική ήταν ακόμα ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ. Το πρώτο άθλημα που έπαιξα ποτέ ήταν το ποδόσφαιρο. Δεν ήξερα τους κανόνες, αλλά δεν τους ήξερε και κανένα άλλο από τα παιδιά. Έτσι, την περισσότερη ώρα επικρατούσε απλώς ένα απόλυτο χάος μέσα στο γήπεδο.

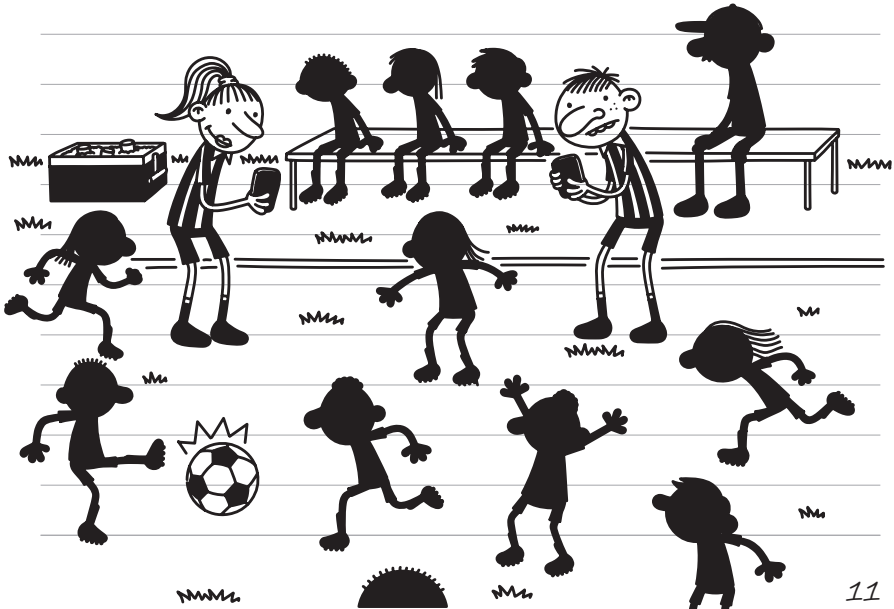
Όπου πήγαινε η μπάλα, τρέχαμε όλοι από πίσω της. Κάθε τόσο η μπάλα ξέφευγε από την αγέλη και κατέληγε στο τέρμα κάποιας ομάδας και τότε πανηγυρίζαμε ΟΛΟΙ μαζί.

Κανείς δεν κρατούσε το σκορ, οπότε δεν ήξερες ποτέ ποιος κέρδιζε ή ποιος έχανε. Και οι γονείς δεν έδιναν σημασία γιατί ήταν πολύ απασχολημένοι να κάνουν τα δικά τους.

Οι διαιτητές ήταν παιδιά του γυμνασίου και ούτε αυτοί έδιναν και πολλή σημασία στο παιχνίδι.

Βασικά, οι διαιτητές δε σφύριζαν ούτε όταν η μπάλα έβγαινε εκτός γηπέδου. Έτσι, τις μισές φορές παίζαμε σε λάθος γήπεδο και δεν το ΞΕΡΑΜΕ καν.

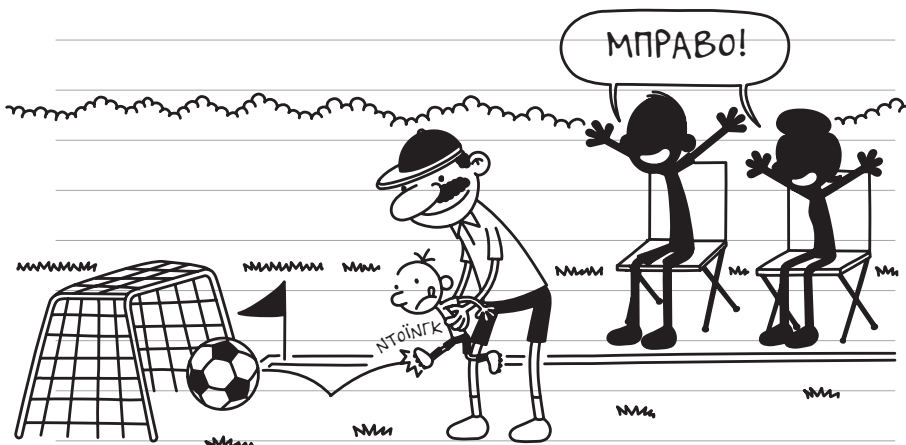

Μετά τον αγώνα παίρναμε πάντα γρανίτες και τζανκ φουντ από την καντίνα. Και μερικές φορές δεν περιμέναμε καν να ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ το παιχνίδι για να κεραστούμε.

ΚΑΝΤΙΝΑ

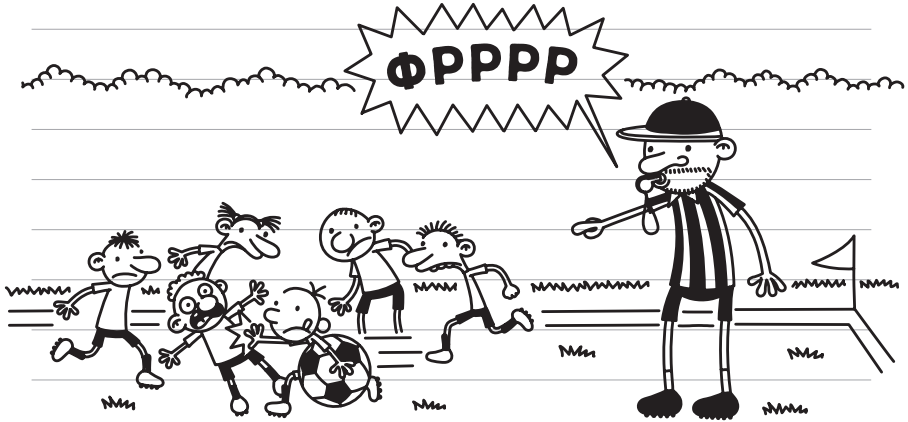
Οι προπονητές ήταν πολύ καλοί και φρόντιζαν να έχουμε
όλοι την ευκαιρία να νιώθουμε περήφανοι.

Εκείνη την εποχή ήμουν ΣΙΓΟΥΡΟΣ ότι, όταν μεγάλωνα,
θα γινόμουν επαγγελματίας ποδοσφαιριστής. Μάλιστα,
κράτησα και την κάρτα μέλους μου σε άψογη κατάσταση,
σε περίπτωση που αποκτούσε αξία κάποια μέρα.

Αλλά όταν πήγαμε στο νηπιαγωγείο, τα πάντα ΑΛΛΑΞΑΝ.
Οι διαιτητές άρχισαν να χρησιμοποιούν τις σφυρίχτρες
τους και δε μας άφηναν να τη σκαπουλάρουμε με όλα
αυτά που κάναμε την προηγούμενη χρονιά.

Εκείνη τη σεζόν οι διαιτητές σφύριζαν σχεδόν κάθε φορά
που άγγιζα εγώ την μπάλα. Οπότε, όταν ήμουν μέσα
στο παιχνίδι, στεκόμουν στη γωνία του γηπέδου και
προσευχόμουν να μην κυλήσει η μπάλα προς εμένα.

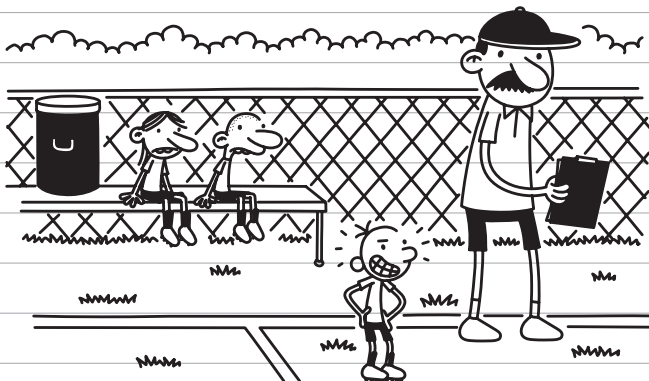

Όχι ότι είχα και την ευκαιρία να παίξω και πολύ στο νηπιαγωγείο έτσι κι αλλιώς. Ο προπονητής έβαζε στο παιχνίδι μόνο τα παιδιά που ήταν ΚΑΛΑ, κι εμείς οι υπόλοιποι καθόμασταν στον πάγκο.

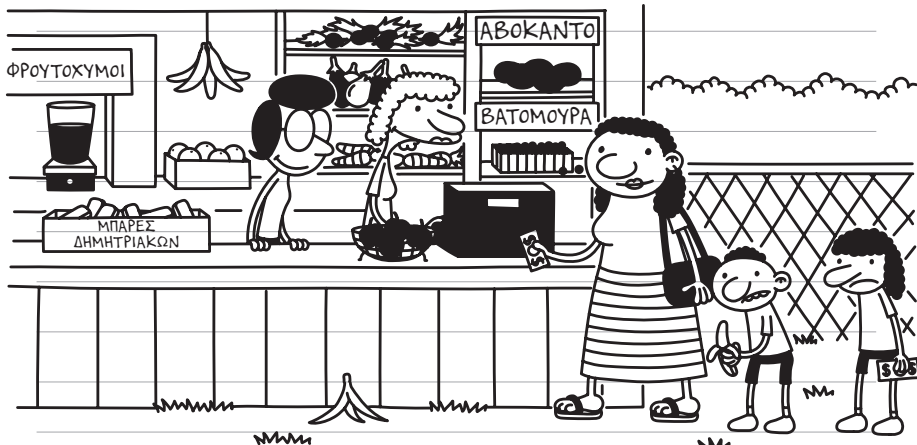
Η μαμά μού είπε ότι ο λόγος για τον οποίο ο προπονητής δεν έβαζε εμένα ήταν γιατί ήμουν το «μυστικό του όπλο» και ότι με κρατούσε για μια σημαντική στιγμή.

Αλλά εγώ δεν κατάλαβα ότι η μαμά προσπαθούσε απλώς να με κάνει να νιώσω καλύτερα. Κι έτσι, όποτε με ΕΒΑΖΕ ο προπονητής στο παιχνίδι, έμπαινα με υφάκι ότι ήμουν και πολύ πρώτος.

Ούτε καν η καντίνα δεν ήταν ωραία εκείνη τη χρονιά. Κάποιοι γονείς παραπονέθηκαν ότι πουλούσε υπερβολικά πολύ ανθυγιεινό φαγητό, κι έτσι αντικατέστησαν τις γρανίτες και τις άλλες ζαχαρωτές λιχουδιές με ΥΓΙΕΙΝΕΣ επιλογές.

Αλλά με τις πωλήσεις από τις γρανίτες της καντίνας πλήρωναν το κόστος συντήρησης του γηπέδου. Έτσι, εκείνη τη χρονιά οι υπεύθυνοι του γηπέδου είχαν χρήματα για να κουρεύουν το γρασίδι μόνο κάθε τρεις εβδομάδες, κι αυτό έκανε τα παιχνίδια να κυλούν πολύ αργά.

Όταν κάμποσα παιδιά κόλλησαν τσιμπούρια επειδή έπαιζαν ποδόσφαιρο στο μεγάλο γρασίδι, αποφασίστηκε να τελειώσει νωρίτερα η σεζόν, κάτι με το οποίο ΕΓΩ δεν είχα κανένα θέμα.

Νιώθω άσχημα που δεν ήμουν ποτέ καλός στα αθλήματα γιατί νομίζω ότι ο μπαμπάς είχε την ελπίδα ότι θα γινόμουν κορυφαίος αθλητής. Όποτε πήγαινε στη δημοτική βιβλιοθήκη, επέστρεφε πάντα με έναν πάκο βιβλία για τον αθλητισμό.

Είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν παιδιά που τους αρέσουν αυτού του είδους οι ιστορίες, αλλά ΕΓΩ δεν ήμουν ποτέ έτσι.

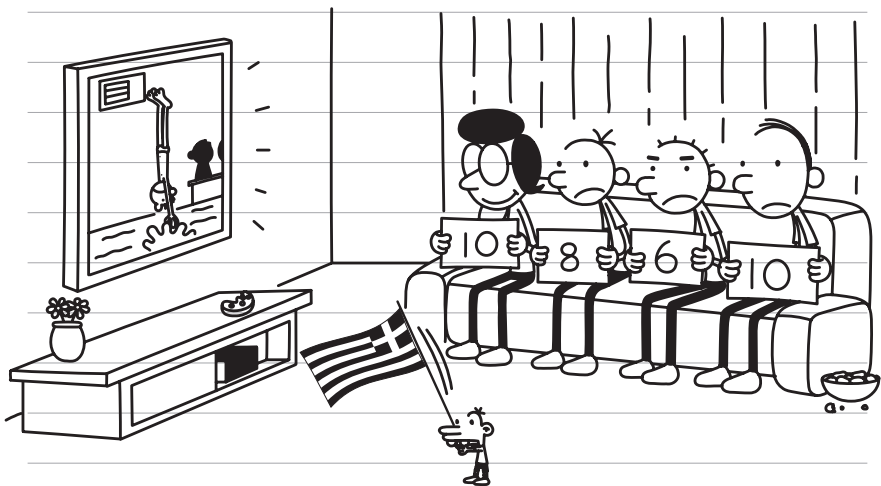

Στη βιβλιοθήκη, θα βρεις ένα σωρό βιβλία για παιδιά που κάνουν εκπληκτικά πράγματα και οδηγούν την ομάδα τους στη νίκη. Αλλά εγώ ποτέ δεν είχα τέτοια εμπειρία, και πάω στοίχημα ότι υπάρχουν πολλά παιδιά σαν εμένα.

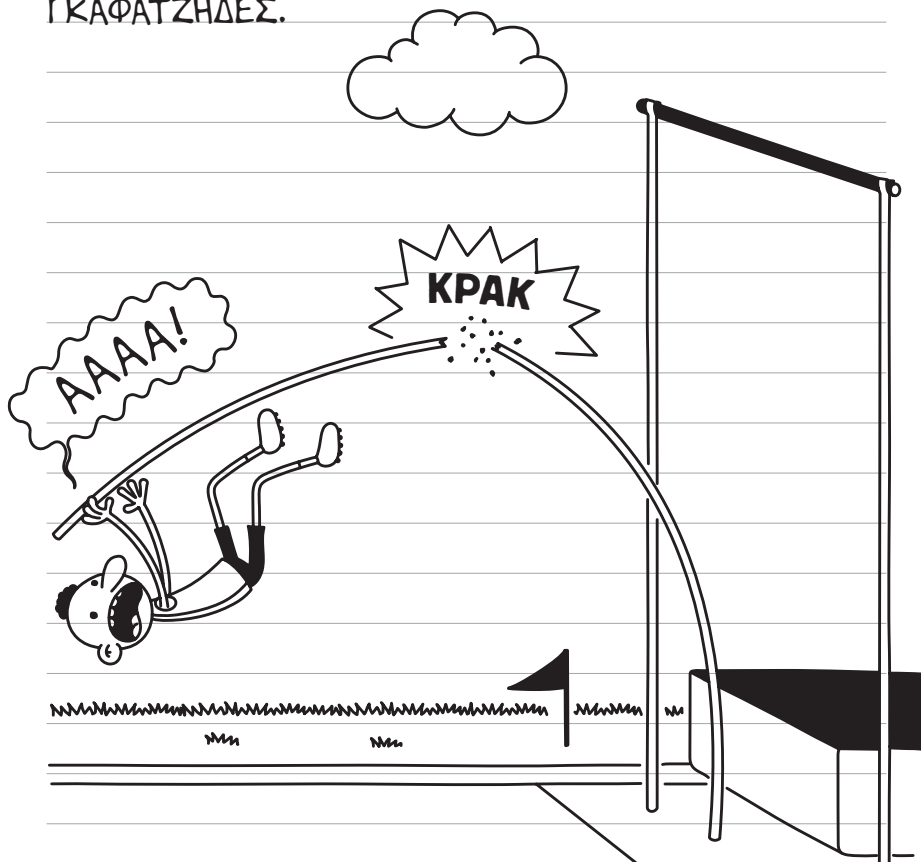
Οπότε πρέπει κάποιος, κάποια μέρα, να γράψει ένα βιβλίο για μας τους ΥΠΟΛΟΙΠΟΥΣ.

Δεν είναι ότι έχω κάτι εναντίον των σπορ. Μια χαρά μού αρέσουν, αρκεί να μην ΠΑΙΖΩ εγώ σε κάποιο. Μάλιστα, φέτος το καλοκαίρι έβλεπα σχεδόν ασταμάτητα τους Ολυμπιακούς Αγώνες στην τηλεόραση.

Ήταν ιδέα της μαμάς να βλέπουμε τους αγώνες οικογενειακά. Η μαμά λέει ότι στις μέρες μας όλοι είναι χωμένοι στη μικρή τους μοναχική φούσκα και ότι οι αγώνες είναι ένα από τα λίγα πράγματα που μπορούν ακόμα να φέρνουν κοντά τους ανθρώπους. Αλλά εγώ νομίζω ότι λίγη ώρα παρέας μπορεί να σε κρατήσει για πολύ καιρό.

Η μαμά λέει ότι της αρέσουν πάρα πολύ οι Ολυμπιακοί Αγώνες γιατί δείχνουν τι είναι ικανοί να κάνουν οι άνθρωποι στα καλύτερά τους. Αλλά εμένα μου αρέσει να βλέπω τους ΓΚΑΦΑΤΖΗΔΕΣ.

Απλώς χαίρομαι που είναι κάποιος ΑΛΛΟΣ κι όχι ΕΓΩ. Γιατί είμαι σίγουρος ότι θα είχα άγχος, αν με έβλεπαν από το σπίτι τους εκατομμύρια άνθρωποι. Και όταν τα κάνεις θάλασσα στους Ολυμπιακούς, υποτίθεται ότι πρέπει να αντιδράς αξιοπρεπώς.

Αν όμως είχα αφιερώσει εγώ τέσσερα χρόνια να προπονούμαι και μετά έκανα κανένα χαζό λάθος, είμαι σχεδόν σίγουρος ότι θα είχα θέμα να πρέπει να χαμογελώ στις κάμερες.

Γι' αυτό θα διάλεγα ένα από αυτά τα αθλήματα που είσαι μέλος μιας ΟΜΑΔΑΣ. Γιατί τότε, όταν τα θαλασώνεις, είναι πιο δύσκολο να το καταλάβει ο κόσμος.

Βασικά, αν ήμουν στους Ολυμπιακούς, θα συμμετείχα σε ένα από αυτά τα αθλήματα που έχουν και ΑΛΟΓΟ μέσα. Γιατί, αν κάτι πάει στραβά, τουλάχιστον έχεις κάποιον άλλον να ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΕΙΣ.

Αλλά τώρα που το σκέφτομαι, μάλλον αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα άλογα μερικές φορές τα παίρνουν.

Παρόλο που παρακολουθήσαμε πολύ την κάλυψη των Ολυμπιακών Αγώνων, ακόμα δεν έχω καταλάβει πώς λειτουργεί το όλο σύστημα.

Πρώτα απ' όλα, δεν καταλαβαίνω γιατί δίνουν μετάλλια μόνο στους αθλητές που φτάνουν στις τρεις πρώτες θέσεις σε ένα αγώνισμα. Εγώ νομίζω ότι θα μπορούσαν να συνεχίζουν τα μετάλλια κι έτσι ΟΛΟΙ να έπαιρναν ένα βραβείο.

Τώρα, σου δίνουν χρυσό μετάλλιο αν πάρεις την πρώτη θέση, ασημένιο αν πάρεις τη δεύτερη και χάλκινο αν πάρεις την τρίτη. Αλλά εγώ έχω την αίσθηση ότι υπάρχει πολύ μεγάλη απόσταση ανάμεσα στο ασημένιο και το χάλκινο μετάλλιο.

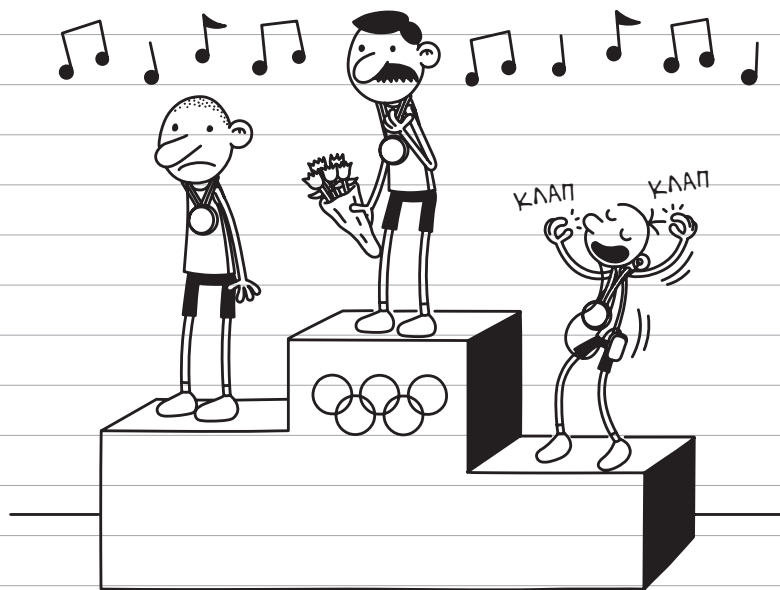
Τουλάχιστον το χρυσό και το ασήμενιο κάτι ΑΞΙΖΟΥΝ.
Αλλά, αν κερδίσεις το χάλκινο μέταλλο, θες πολλή τύχη
για να καταφέρεις να πάρεις κανένα φίλο γι' αυτό.

Φαντάζομαι ότι η στιγμή που το μετάλλιό σου έχει
τη μεγαλύτερη αξία είναι αμέσως μόλις το ΚΕΡΔΙΣΕΙΣ.
Οπότε, αν κέρδιζα ένα χρυσό, θα προσπαθούσα να
εκμεταλλευτώ το τηλεοπτικό κοινό για να βρω αγοραστή.

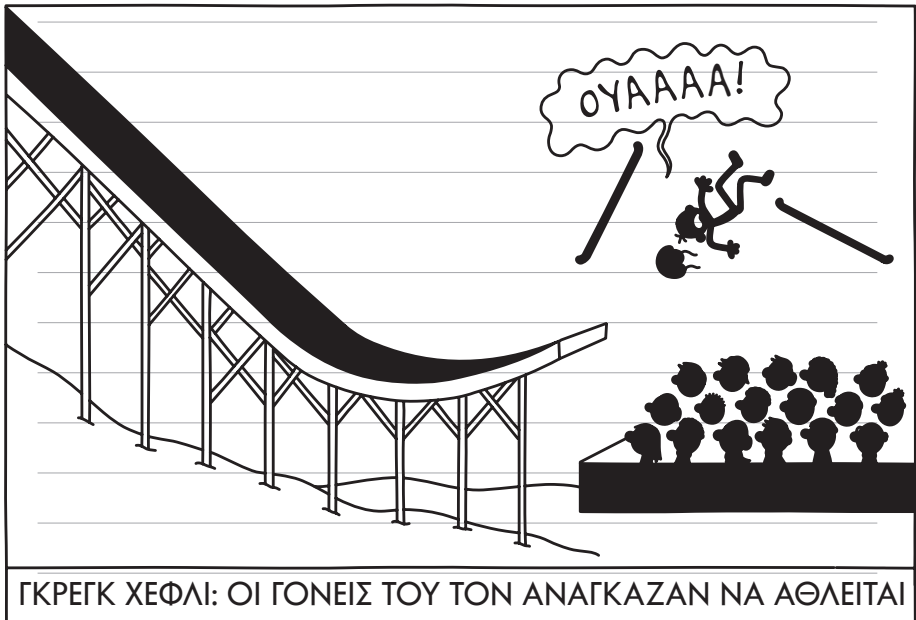

Κατά τη διάρκεια της απονομής των μεταλλίων βάζουν τους τρεις κορυφαίους αθλητές να στέκονται πάνω σε ένα βήθρο και μετά παίζουν τον εθνικό ύμνο του χρυσού Ολυμπιονίκη και αναγκάζουν τους άλλους δύο αθλητές να κάθονται και να τον ακούν. Αλλά, αν έπαιρνα εγώ το ασημένιο ή το χάλκινο, θα έβαζα δυο ακουστικά και θα τζαμάριζα με τη δική μου μουσική.

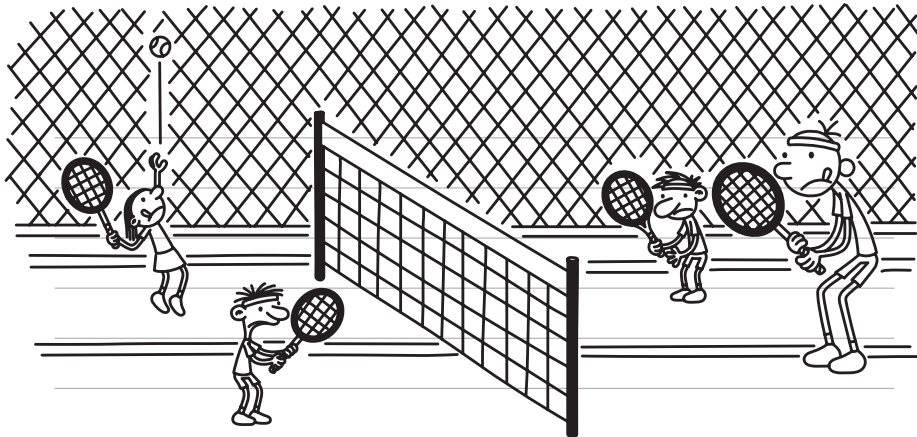
Ένα από τα αγαπημένα πράγματα της μαμάς στους Ολυμπιακούς είναι όταν λένε την ιστορία της ζωής των αθλητών που διαγωνίζονται. Μερικές από τις ιστορίες είναι πολύ εμπνευστικές γιατί πολλοί από αυτούς τους αθλητές αναγκάστηκαν να ξεπεράσουν σκληρές δυσκολίες για να φτάσουν εκεί όπου έφτασαν.

Αλλά αν εγώ κατάφερα ποτέ να φτάσω στους Ολυμπιακούς, η ιστορία μου δε θα ήταν τόσο συναρπαστική.

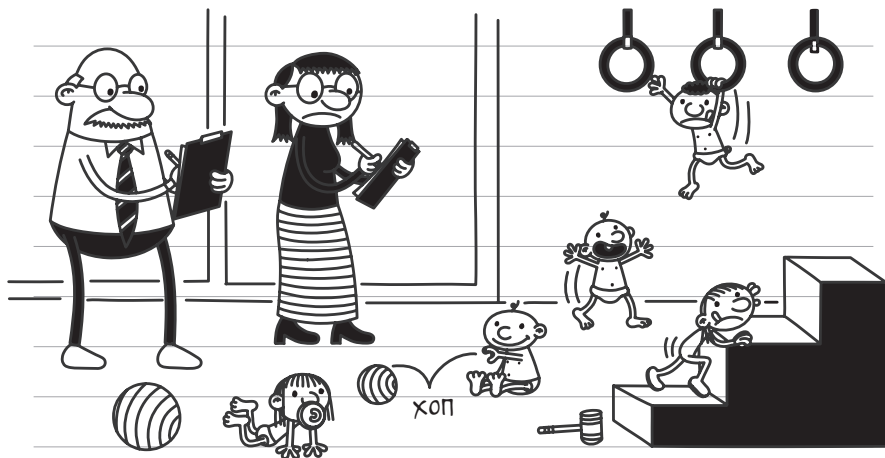

Η μαμά μου λέει συνέχεια ότι μια μέρα θα μπορούσα να γίνω Ολυμπιονίκης και ότι πρέπει να ξεκινήσω το «Ολυμπιακό μου ταξίδι» τώρα. Αλλά εγώ είμαι σχεδόν σίγουρος ότι είναι πολύ ΑΡΓΑ για μένα.

Στα περισσότερα αθλήματα πρέπει να ξεκινήσεις από πολύ μικρός, αν θέλεις να γίνεις αρκετά καλός. Οπότε, ακόμα κι αν το πάρω στα σοβαρά τώρα, είμαι σίγουρος ότι θα ανταγωνίζομαι παιδιά που έχουν τη μισή ηλικία από τη δική μου.

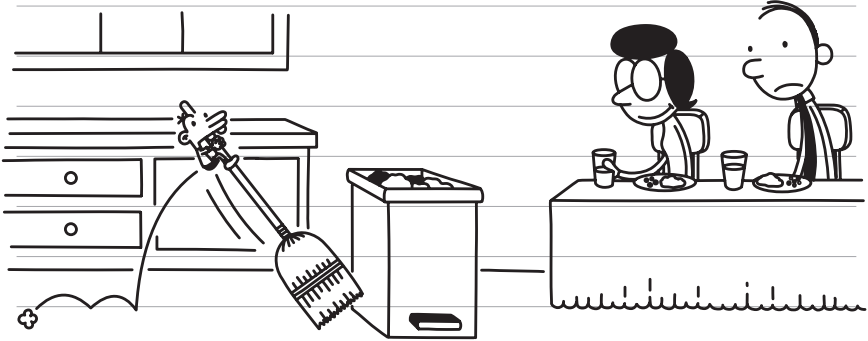

Έχω ακούσει ότι σε μερικές χώρες ξεχωρίζουν τα παιδιά που έχουν προοπτικές ΠΑΡΑ πολύ νωρίς και μετά τα στέλνουν σε αυτές τις επίλεκτες ακαδημίες για να προπονούνται συστηματικά.

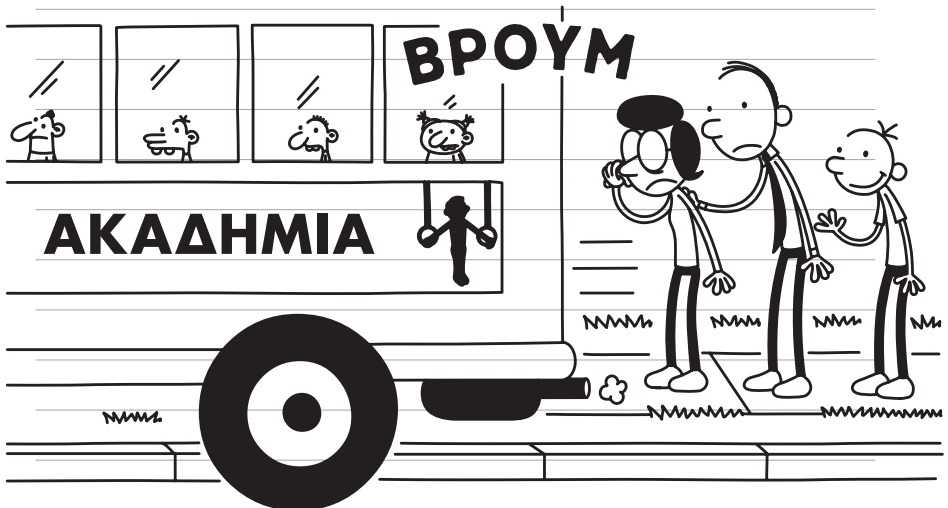

Πραγματικά δε νομίζω ότι υπάρχει καμία ελπίδα να γίνω εγώ Ολυμπιονίκης. Αλλά ο αδελφός μου ο Μάνι είναι ακόμα στον παιδικό σταθμό, οπότε αυτός ίσως έχει μια ευκαιρία.

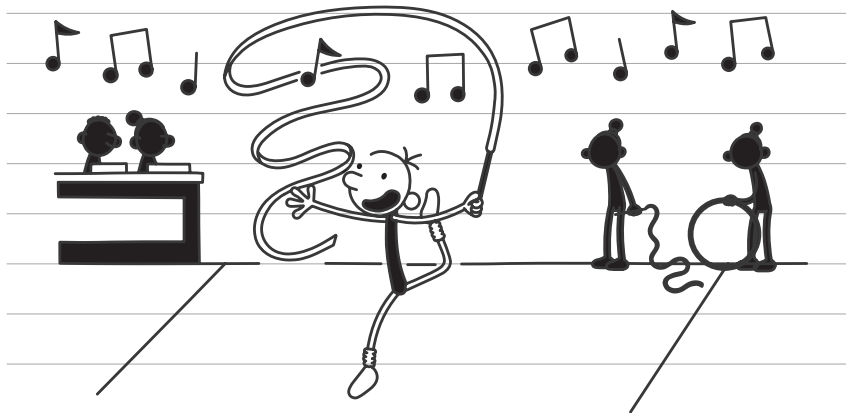
Κι όχι που είμαι ειδικός σε αυτά ή τίποτα τέτοιο, αλλά, απ' όσα έχω δει, το παιδί φαίνεται να έχει ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ.

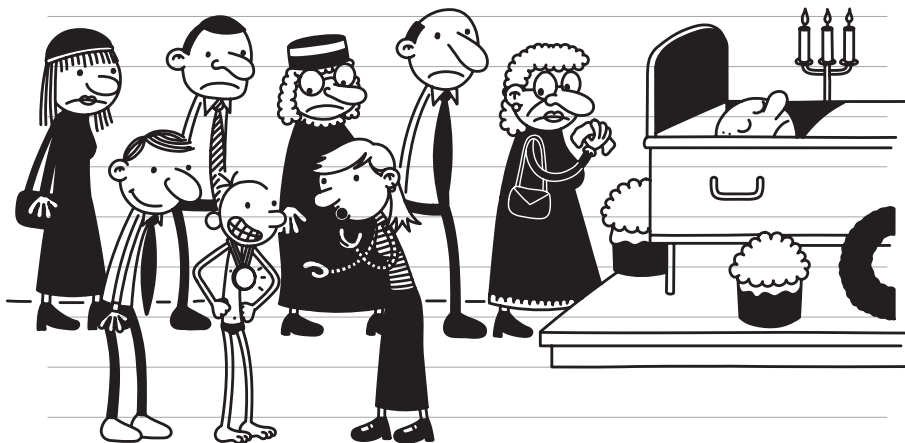
Για να είμαι ειλικρινής, δε θα με πείραζε να έστειλαν η μαμά και ο μπαμπάς τον Μάνι σε καμιά από αυτές τις γυμναστικές ακαδημίες. Γιατί αυτό θα σήμαινε ότι θα υπήρχε ένας άνθρωπος λιγότερος για να μοιράζομαι το μπάνιο.

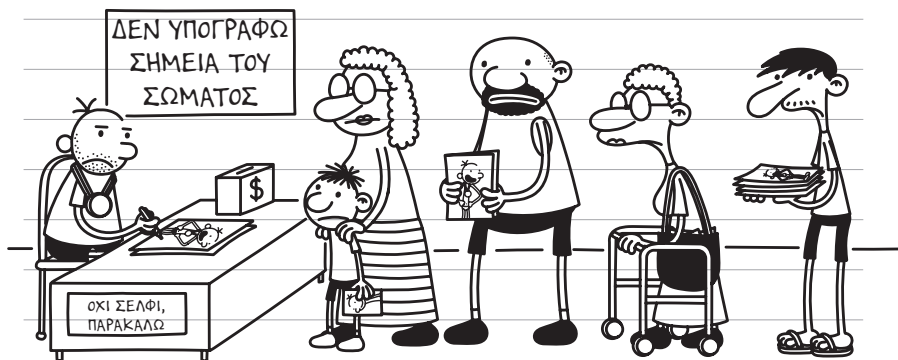
Αλλά ίσως υπάρχουν κάποια αθλήματα που μπορείς να ξεκινήσεις όταν είσαι λίγο μεγαλύτερος και να υπάρχει ακόμα ελπίδα για κάποιον σαν κι εμένα. Γιατί θα ήταν πολύ ωραίο να εκπροσωπήεις τη χώρα σου ως Ολυμπιονίκης, άσχετα σε ΠΟΙΟ άθλημα αγωνίζεσαι.

Και αν κέρδιζα ΧΡΥΣΟ μετάλλιο, σίγουρα δε θα το ΕΒΓΑΖΑ ποτέ.

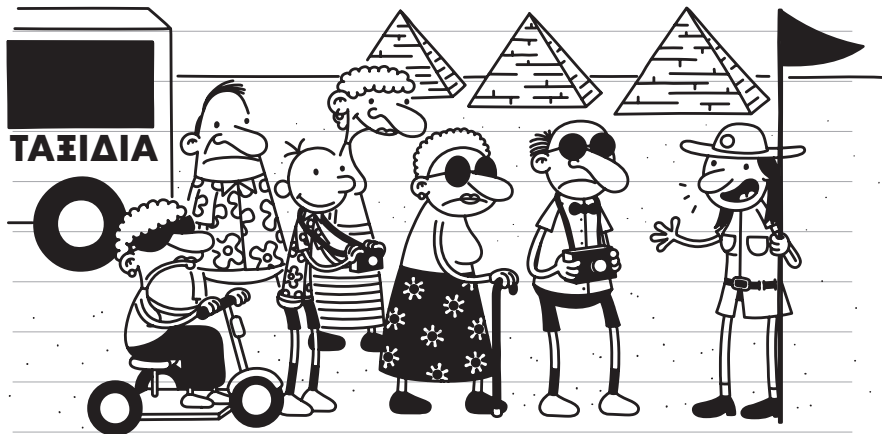
Όταν κερδίζεις χρυσό μετάλλιο, είσαι εξασφαλισμένος για μια ΖΩΗ. Και όταν η Ολυμπιακή σου καριέρα τελειώσει, μπορείς και πάλι να βγάλεις μια περιουσία κάνοντας εμφανίσεις και υπογράφοντας διάφορα.

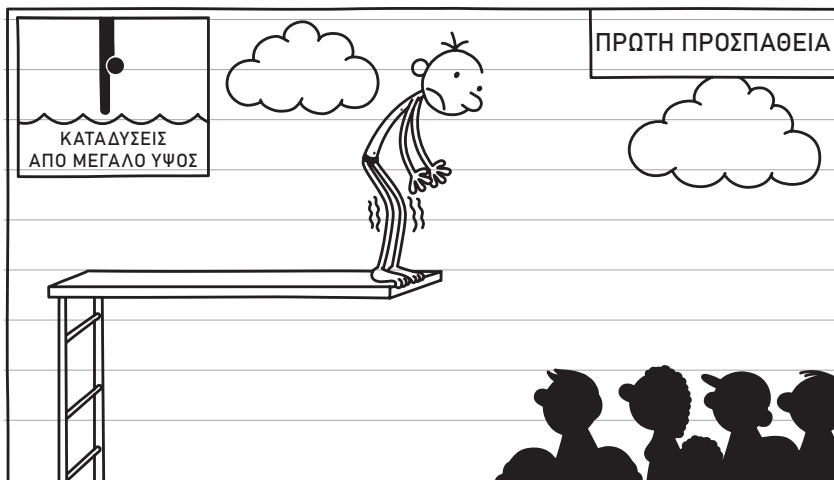
Αλλά τα καλά λεφτά είναι στη διαφήμιση προϊόντων στην τηλεόραση. Και θα έλεγα ναι στα ΠΑΝΤΑ, αρκεί τα χρήματα να ήταν καλά.

Το καλύτερο όταν είσαι αθλητής είναι ότι μπορείς να πάρεις σύνταξη ΝΕΟΣ. Κι αυτό θα ήταν τέλειο για κάποιον σαν κι εμένα γιατί υπάρχουν πολλά μέρη που θα ήθελα να επισκεφτώ και πράγματα που θα ήθελα να δω.

Οπότε δε θα εγκαταλείψω ακόμα τις αθλητικές μου προσπάθειες. Γιατί, ποιος ξέρει; Ίσως να μπορώ να γίνω κάποιος που όλοι τον θαυμάζουν.

Ο Γκρεγκ Χέφλι και τα αθλήματα απλώς δεν ταιριάζουν. Η μαμά του, ωστόσο, τον πιέζει να κάνει μια προσπάθεια και να γραφτεί σε μια ομάδα μπάσκετ. Στα δοκιμαστικά ο Γκρεγκ τα πηγαίνει κάλιστα και είναι σίγουρος ότι δε θα τον επιλέξουν, όμως, εντελώς αναπάντεχα, τελικά παίρνει μια θέση στη χειρότερη ομάδα.

Καθώς ο Γκρεγκ και οι νέοι του συμπαίκτες ξεκινούν τη σεζόν, οι πιθανότητες να κερδίσουν έστω και σε ένα παιχνίδι είναι μικρές. Αλλά στο αθλητισμό τα πάντα μπορεί να συμβούν. Τη στιγμή που παίζονται όλα για όλα και η μπάλα είναι στα χέρια του Γκρεγκ, θα καταφέρει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων ή θα χάσει τη μεγάλη του ευκαιρία;

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-4174-0

ΚΩΔ. ΜΠΟ. ΠΑΙΔ. 20206